

Tóth Sándor szövetségi kapitány helyszíni beszámolója az U18 EB Magyarország - Luxemburg elődöntőjéről.

A tavalyi Eb-n a negyedöntőben találkoztunk a miniállam csapatával, és kínkeservesen nyertünk csak. Alaposan megleptek minket a csomagokkal és a zárt tolongással, ez ellen most felkészültünk, de azt is tudtuk, hogy idén a futóik remekelnek: a legtöbb célt a dánoknak a háromnegyedük vitte, amikor 51-0-ra verték őket. A meccsünk előtt megnéztük a két vesztesét is (bolgár-dán), még grundrögbinek is gyenge volt! A dánoknak mi is vittünk volna ötvenet...

Kezdőcsapatunk egy kivétellel megegyezett a bolgárok ellenivel, csak a sérült Laczikó helyett kezdett Vona Koppány. A két könnyebb sérült, Szabó és Almási is vállalta a játékot, elég jól mozogtak az utolsó edzésen.

Megint jól indultak a dolgok, mert a kezdőrúgás utáni tesztet mi nyertük: a luxemburgiak fogója egyenesen belerohant Montanaro Attilába, de lepattant a kazánlemezről; a 3. percben a mi háromnegyedünk lépett át a vonalon, Almási Bence ért célba. Sajnos a rúgókarikát az öltözőben felejtettük, így Katona nem lötte be a jutalomrúgást. Később kihoztuk...Uraltuk a játékot, de látszott, hogy ha egy kicsit elalszunk, és a 3. sor nem ér oda a centerekhez, baj lehet. Az is lett, mert a 10. percben az ellenfél balszélsője lekerülte a vonalat és a kapu mögé rakta a célt. A kezdőrúgásunk után jött a legjobb időszakunk, folyamatos játékkal jutottunk a célvonal elé. A 12. percen a csapatkapitány Szabó nyomott be egy célt, nyolc perc múlva a másik irányító, Czákó is betolta a labdát egy ellenfél lába között a célterületre. Közben Katona betalált büntetéből is, 22-7 lett az állás. Sajnos az utolsó 10 percben hibát hibára halmoztunk, túlvállaltuk magunkat és sok labdát veszítettünk. Kaptunk is egy célt a kapuba, így 22-14 volt a félidőben.

A folytatásban beállt Dezső a bokáját fájlató Vona helyére (korábban Szabót Molnár váltotta), a gyors fehérvári játékos nagy hasznunkra volt. Ebben a játékrészben az ellenfél nem jutott a 22-esünkön belülre! Igaz, mi sem érvényesítettük a fölényünket, mert a nagy áttöréseink után nem tudtuk megvédeni a labdát, így rendre pocskba ment a megszerzett terület. Vezetnünk kellett volna már vagy 20 ponttal. Ez volt az a meccs, amin szinte semmi nem jött be! De a luxemburgiak is csak egy távoli büntetővel veszélyeztettek, amit be is löttek és feljöttek 5 pontra. Szerencsére a friss erők döntöttek: Molnár tört át a vonalon sebesen, Dezső odaért a labdára és bevetődött a célterületre! Újra megvolt a megnyugtató 10 pontos előny; megnyugtató, mert ekkorra már teljesen megtörtük az ellenfelet, felőröltük testileg-lelkileg. Hisztiztek is, főleg, ha az orruk vérzett. Tavaly is így volt a végén, amikor már vezettünk.

Az utolsó negyedórát is rohamozással töltöttük, és a szűkebbre fogott tolimunka meghozta a gyümölcsét: biztosabb labdáink voltak és tovább romboltuk az ellenfelet. A lefújás előtt lenulláztuk az ellenfél vonalát, Kovács újra boldogan rohant a célterület felé, de a játékvezető (talán tévesen) előrepasszt fújt, így nem tudtuk céllal befejezni a mérkőzést. 27-17: ez 10 pont, és egy is elég lett volna (egy szívrohamhoz).

A döntőben a szerbek várnak ránk, akiket márciusban 32-12-re vertünk Szegeden. Hogy ők mit

U18 EB: Valamivel könnyebb meccs, mint tavaly

Írta: TS

2011. április 20. szerda, 12:14

---

forralnak ellenünk, azt nem tudjuk, de nekünk már megvan a haditervünk: a jó játék – mivel Szegeden nem is játszottunk jól a hidegben...Mi vagyunk az esélyesek, kár lenne tagadni, most már csak az a baj történhet, hogy a sajtót (amiből bőven van a szánkban itt, Auch-ban) valahogy kiéneklék onnan.

A mérkőzés jegyzőkönyve letölthető [ITT](#) !